

פרק נצבים

עובדת האלול

**אתם נצבים היום בכם לפניהם אליכם ראשיכם שבטייכם זקניכם
ושטריכם כל איש ישראל (כ"ט, ט)**

נראה, כי לא במקרה קוראים אנו תמיד את הפסוק הזה בשבת שלפני ראש השנה...

שכן התורה מבקשת להדגיש לנו, כי לא רק בימי הדין, ביום הרחמים והסליחות - אנו עומדים לפני ה' יתברך, אלא 'היום' - כללום: בכל יום ויום! תמיד עומדים אנו לפני ה' למשפט, וכך שיבר לימדונו חז"ל בגמר ואמרו (ר"ה דף ט"ז, ע"א): "אדם נידון בכל יום!"

ועוד מdagיש לנו הפסוק, לבב נטעה לסביר כי רק הרשעים הם העומדים למשפט וננתונים בסכנה בשל תוכאותיו האפשריות, אלא 'כולכם' כל אחד ואחד מאיתנו: 'ראשיכם', 'זקניכם', 'שוטריכם', וכל איש ישראל' - כולנו עומדים מדי יום במשפט, גדולים קטנים, ועלינו לדאוג לכך שמצבנו הרוחני יהיה כזה שיאפשר לנו לעبور את המשפט הזה בשלום, ולזכות לחיים טובים וشفע ברכה והצלחה!

ואמנם, לכשנתבונן, הלא כאשר מדובר בחג הפסח - ידוע כי כל עקרת בית מתחילה לנוקות את ביתה כבר חדים לפני החג, בכך לוודא שהתקדש החג - לא ימצא אפילו פירור אחד של חמץ... בכל יום ויום היא מנקה עוד ארון, עוד חדר, וכן הלאה וכן הלאה, כאשר תכניתה סדרה לפנייה כיצד תשפיך לעשות את המוטל עליה בזמן העומד לרשותה...

כאשר מסיימת עקרת הבית לנוקות חדר מסוימים, או ארון מסוימים - היא מקפידה לסמן אותו היטב, ולשמור מכל משמר שאיש לא יכנס אותן מקומות חמץ או כל הדומה לו... וכך, ככל שמתקרב חג הפסח - היא עובדת יותר ויותר קשה, אולם הסיפוק שהיא חשה בסופו של דבר כאשר היא רואה את שולחןليل הסדר ערוך והכל מסודר על מכונו - שווה את כל המאמץ...

ובכן, מודיעו שונים פניו הדברים כאשר מדובר במשפטו של שופט כל הארץ? מודיע אין אנו רואים את כל בני האדם עוסקים בקדחתנות בהכנות לקראת יום

הכיפורים בו עתיד להחרץ גורלם למשך השנה הקרובה - לפחות כפי שהם שקוועים בהכנות לקרהת חג הפסח כבר חדשם רבים לפני התקדשו?

הלא שורת הדין - נותרת להיפך! באשר לחג הפסח - לא מצינו כל מצוה או עניין להתכוון לקרהתו ימים רבים לפני הגיעו, בעוד לגבי יום הכיפורים, היום הקדוש והנורא - הענייק לנו הקב"ה ארבעים ימים, החל מתחילהו של חודש אלול, בכדי להתכוון בהם כיאות לקרהת המשפט הקשה בו אנו צפויים לעמוד! מודיע איפוא לא ננצל את הימים הללו?

از נכו... אנו אומרים 'לודוד ה' אורו וישעיה' מתחילה חודש אלול, ואפילו תוקעים בשופר בבית הכנסת, וישנו כלו שתוקעים גם בבתייהם לנשותיהם ולילדים... כשמתקרב יותר ראש השנה - אנו גם נהגים לומר 'סליחות', ישנו שמתקשרים לידייהם לאחל 'שנה טוביה' ו'גמר חתימה טוביה', ובראש השנה עצמו - גם מקפידים לאכול את כל 'הסימנים', ולהימנע מאותם מאכלים שאינם מرمזים לטוב - כמו אגוזים אשר מנינים עולה בגימטריא 'חטא'...

אולם ככלום זו היא ההכנה הנדרשת לימים הנוראים? האם כך מצפה מאייתנו הקב"ה? ודאי שלא!

הוא מצפה מאייתנו, שבימים הללו,ימי הרחמים והסליחות - אנו נקפיד לנ��ות את כל חדרי לבנו, כל פינה וכל סדק! הוא מצפה מאייתנו, שנקפיד לתקן את הדרוש תיקון, ולאחר שתיקנו נקודה צזו או אחרת - נקפיד בזהירות מופלגת שלא להכשל בה שוב!

הקב"ה מצפה מאייתנו לבדוק היטב: האם הפה שלנו נקי? האם העיניים שלנו טהורות? האם האוזניים חפות מכל רubb? האם לבנו זך? האם כל מחשבותינו קדושות ומairyot? האם רגlinu רצויות רק לקיים את רצונו יתרוך? ואם, אם נהייה כנים עם עצמנו, הלא יש לנו כל כך הרבה לתקן!

אם נעורך בלבנו פנימה 'זקיוון'כה יסודי, לפחות באותה רצינות בה אנו ניגשים לנקיון הפסח - אין ספק בכך שאנו נגיע ליום הדין כשמצבנו הרוחני מתוקן ביותר, ונכתב ונחתם כולם לחיים טובים ארוכים ולשלום.

העובדת לקרהת השנה החדשה

**אתם נצבים היום בלבם לפני ה' אלקייכם ראשיכם שבטיכם זקניכם
ושטריכם כל איש ישראל (כ"ט, ט)**

פרק נצבים, הינה הפרשה אשר אנו קוראים בתורה תמיד בשבת האחרונה שלפני ראש השנה, השבת האחרון של השנה... הפרשה זו פותחת במילים: "אתם נצבים", כאשר שמעות הדבר הינה כי علينا לזכור תמיד שאנו נצבים ועומדים לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, על כל מה שהדבר כולל, ועל כל מה שהוא מחייב אותנו!

אם מבקשים אנו להבין טוב יותר את מהותם של הימים הללו - דומה כי נוכל לעשות זאת באמצעות התבוננות בדוגמה הבאה:

כאשר אדם עובר דירה, לדירה חדשה, לדוגמה: לאזר וקרתי יותר - הוא עושה ביקורת רצינית בכל חפציו... הוא לא מעביר את כל תכולת הדירה הקודמת, אלא בודק היטב אילו חפצים נחוצים - ואילו מיותרים, אילו תקינים - ואילו מוקולקים, אילו ראויים לשימוש - ואילו בלויים ומרופטים...

את החפצים המרופטים - כਮובן הוא משליך לפחות האשפה, וכך גם את הבלטי נחוצים או את המוקולקים... אל הדירה החדשה - הוא אינו מעביר עמו אלא את החפצים הנאים, המתוקנים, הרואיים לשימוש, כדי שדירתו תהיה מושלמת ונאה, מסודרת ומתוקנת באופן הנוח והראוי בביתו!

ובכן, הוא הדין והוא הדבר באשר אלינו. כאשר אנו עוזבים את השנה הקודמת ומבקשים להכנס אל השנה החדשה - علينا לעורוך בדק בית רציני... علينا לבדוק איזו מהנהגות שלנו רואה - וכדי ליטול אותה עמו אל השנה החדשה, ואיזו פסילה - ומוטב להשליך אותה ולהרחקה מעליינו... علينا לבדוק איזו דרך מובילה אותנו אל קיום רצון ה' בשלים - כדי שנמשיך לצעוד בה גם הלאה, ואיזו מרחיקה אותה חלילה - ועלינו לנוטש אותה מוקדם ככל שניתן!

כשם שאדם משפץ את דירתו החדשה, כדי שיוכל להכנס אל דירה נאה המרחיבה דעתו של אדם - כך علينا לשפץ את השנה החדשה שלנו, או ליתר דיוק: לשפץ ולתקן את עצמנו! علينا לעשות כל שביכולתנו כדי שנכנס אל השנה החדשה כשהנו מתוקנים ומושלמים עד כמה שבאפשרותנו!

וכאן חשוב שנהיה כנים עם עצמנו... שכן ודאי כולנו מקפידים על השירות, הולכים לתפילות בבית הכנסת, קבועים עיתים לתורה וקיימים מצוות שבין אדם לחברו - כמו ביקור חולמים, צדקה ומעשר, אבל האם בכך די? האם זה מספיק? האם בכך מלאים אנו את חובתנו כלפי אבינו שבשמיים? ספק רב יש להטיל בדבר...

בימים הללו, לפני שאנו נכנסים אל השנה החדשה שלנו - علينا לעשות חשבון נפש, לבדוק את כל מעשינו באופן יסודי ועמוק יותר. علينا לבדוק לא רק האם אנו מתפללים - אלא איך אנו מתפללים!ela התפילה הינה אחד הדברים העומדים ברומו של עולם, כפי שמלמדים אותנו חז"ל (ברכות דף ו', ע"ב), והיחס כלפיו צריך להיות בהתאם!

אם התפילה שלנו רצופה במחשבות זרות, בהרהורי הבל - הרי שבודאי علينا להשליך הנגגה זו לפני השנה החדשה, ולא ליטלה עמו בהכנסנו אליה! וכן הלאה וכן הלאה. בימים הללו - علينا לבחון כל מעשה ומעשה ברצינות, לבדוק לא רק את עצם קיומו - אלא את איותו, וליטול עמו רק את ההנחות והמעשים אשר עומדים בקריטריונים הנדרשים, רק את אלו אשר ראויים ומתוקנים לחלוטין!

משמעות היסורים לעם ישראל

**אתם נאבים היום בכם לפני ה' אליכם ראשיכם שבטייכם וקניכם
ושטריכם כל איש ישראל (כ"ט, ט')**

ופרש"י (בפסוק י"ב): "מדרש אנדה: למה נסכה פרשת אתם נזבים לקללות? לפי ששמעו ישראל מה קללות חסר שתים חיין ממ"ט שבתורת כהנים, הוריקו פניהם ואמרו: 'מי יוכל לעמוד באלו?', התחיל משה לפיסם: 'אתם נזבים היום! הרבה הטעתם למקום ולא עשה אתכם כלייה, והרי אתם קיימים לפנוי'."

לכוארה علينا להבין, מה ראה משה להניח את דעתם של ישראל ולהוכיח להם כי יכולים הם לעמוד כפי שעמדו עד עתה? הלא כל מטרתן של הקללות - לא הייתה אלא כדי להפחידם ולגרום להם לירא מפני העבירות!